

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AVE
& MCGREGOR ST.

The Provincial
Library
City

Один раз на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA

PIK III.

4. 77.

СУБОТА, 24. ВЕРЕСНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, SEPTEMBER 24th, 1921.

No. 77.

VOL. III.

Новинки.

МЕЖ НІМЕЧЧИНОЮ І РОСІЄЮ ВІДНОВЛЕННЯ УРАДОВИ ЗНОСИНИ.

Представник Німеччини проф. Віденфельд вручив Калінінові свої повноваження.

РИГА, 21. вересня. — Насівише нині вечером радіо з Москви доносить, що в понеділок відновлено в Москві між Німеччиною і Росією офіційні зносини. Того дня репрезентант Німеччини проф. Віденфельд вручив в Кремлі-ні представителю В. Ц. В. К. Калінінові свої повноваження, а представителю Раднаркму Ленінові — ноту.

З обох сторін виголошено промови, в яких проф. Віденфельд і Калінінові предказували широке співдіяння між Росією і Німеччиною.

Совітам признано право в аме- риканським суді.

НЮ ЙОРК, 15. вересня. — Справи не признаючи судово російське совітське правитель-ство легальним тілом і виходячи з залогів, що стан війни і незалежності є справою політичного вирішення, одначе судія МекЕвоя признав вчора, що совітський режим має право вести через своїх агентів процес в американським суді.

Судія рішив, що теперішнє російське правительство, як власник дещо гроша і майна в сім краю, має право до судової процедури для охорони тих-же. Рішене судія МекЕвоя містить ся в акті судової заборони ("інджонкшен"), яку видано на домагання совітського правительства в тій цілі, щоб повздержати Роберта Чібрая, продуцента фільмових образів, від орудування совітськими фондами, які передано йому на доставу научних світлин. Позовник зажадав також назначення ресівера для майна совітського правительства, яке знаходиться в руках Чібрая.

АНГЛІЯ ВИСЛАЛА РОСІЇ ОСТРУ НОТУ.

Обжаловує її о нарушене торго-
вельного договору.

ЛОНДОН, 20. вересня. — Бритійське правительство ви-
слало нині до Москви остру ноту, в якій звертає увагу со-
вітського правительства на
миме нарушене договору че-
рез ведене Росіянами по цілій
центральной Азії і Афганістані
кампанії інтриг, звернених про-
ти Великої Британії. Нота до-
магаєт ся висненя.

Нота в деталях обговорює
миме ворожі акти, які вона
закладає Росії. Найбільше з
них мають місце в Афганіста-
ні.

Нота, котру написав міні-
стер заграничних справ Кор-
зон, була доручена москов-
ському правительству два дні
тому назад. Вона наводить за-
яву Сталіна, председателя
східної секції Третього Интерна-
ционалу, яка закликає східний
секретаріат взяти ся за підко-
пуване зовнішньої сили Англії
і Франції.

Найтяжкий закид підносить
ся проти російсько-афганістан-
ського договору і настоюваня
Чічеріна на клязую в сім до-
говорі, що говорить про отво-
рене (російських) консулятів
в східнім Афганістані.

Лорд Корзон каже, що пра-
вительство має незаперечні до-
кази, що сі консуляти совіт-
ське правительство уважає за
будучі центри пропаганди, а
також має доказ про актив-
ність Джемала Паши, вислано-
го до Афганістану Совітами
для заосмотреня ворожих ко-
човників фондами, оружем і
амуніцією. Бритійський загра-
ничний секретар просить о о-
статочне заповнене, що ся ді-
яльність, яка є нарушенем тор-
говельного договору, буде за-
перестана.

Нота заявляє, що Совіти у-
живали всіх заходів, щоб не-
допустити, аби ангорське пра-
вительство прийшло до мир-
ної розвязки з антантськими
державами, а також зібрати
значні війська на границях А-
натоії, надмінюючи тим, що
вони мають бути післані до
Анатоії для подпертя кемаліст-
ів.

БОРОТБЯ В ІНДІ ПРОДОВ- ЖАЄТЬ СЯ.

В окоузі Малайбар іде загальне
пюндроване.

ЛОНДОН, 22. вересня. —
Депеша Райтера з Мадрасу, в
Індії, каже, що поодинокі на-
їзди та загальне пюндроване
в окоузі Малайбар продовжа-
ють ся даліше. Ворохобники
тероризують край.

Військо побило повстанців.

КАЛКУТ, Бритійська Індія,
20. вересня. — Виданий нині о-
фіційний звіт каже, що бри-
тійське військо нанесло збу-
тованям Індусам в Сульїод-
мала, коло Караваракунду,
тяжкий удар. Ворохобники зі-
стали розгнівані і за ними го-
нять Бритіїці.

Антианглійський революцій- ний рух в Азії.

Францускі консуляти доно-
сять про революційні рухи на
турецько перській границі в
Сирії і Афганістані. В Кон-
стантинополі відбули ся вели-
кі протанглійські демонстра-
ції. Англіїші арештували бо-
гато осіб. Часть середномор-
ської англійської ескадри по-
плила до Індії для здавленя за-
ворушень. Англія замкнула
колонійальні границі, щоб
спинити агітацію Турків і ке-
малістів.

Ірландські робітники захопи- ли фабрику.

БЕЛФЕСТ, Ірландія, 15. ве-
ресня. — Ірландські транспор-
тові робітники захопили сьо-
годні відливарню Дрогеда,
организували Совіт і почали
орудувати фабрикою, через
свою власну адміністрацію.

Устаовено совітську сторо-
жу на всіх доступах до fabri-
ки, щоб не пустити туди вій-
ська або поліції.

Захоплене фабрики відбуло
ся насильно. Передним був че-
рез три тижні страйк, як вла-
дники фабрики завели реду-
кції платні. Захопивши fabri-
ку, робітники авзали ся зараз
до дальшої праці під кермою
своїх власних представників.

Се є вже третій того рода
випадок в Ірландії. Кілька днів
тому назад портові робітники
захопили одну фабрику і одну
пекарню.

ОКОЛО РАТУНКОВОЇ АКЦІЇ ДЛЯ СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

Поміч з України.

Віденські "Дельніцке Лісти"
доносять, що з України висла-
но до околиць навішених голо-
дом 30.000 пудів хліба, 30.000
пудів бобу, 120.000 пудів риби,
3.000 пудів рижу, 4.000 пудів
какао, 2 вагони консервів, 21
вагонів круп та 36 вагонів
льну та конопель.

Поміч Данії.

"Times" доносить, що дан-
ське правительство порішило
віддати на поміч для голоду-
ючих Росії ту суму, яка була
призначена для інших держав,
потерпілих від війни. Дан-
ська місія в Петрограді зачне
свою працю під проводом
Сквеніуса, з початком вер-
сня.

Поміч пролетаріату Буковини для голодуючих в Росії.

Черновецький "Vorwarts"
доносить, що 25 серпня відбу-
ла ся в Чернівцях в робітничо-
му домі нарада представників
всіх професійальних організа-
цій, на якій порішено слідом
друкарських робітників жер-
тувати на поміч для голоду-
ючих в Совітській Росії одно-
днєвий заробіток. Сплачувати
його будуть ся через 8 тижнів,
тижнево одногодінний заробі-
ток, до каси професійальної
організації.

Поміч пролетаріату Естонії.

Віденська агенція "Роста"
доносить, що 27. серпня при-
шов з Ревалю до Совітської Ро-
сії перший транспорт великих
харчевних запасів та одяжі, які
зібраво робітництво Есто-
нії.

Троцький не довіряє агентам Гувера.

РЕВАЛЬ, через Лондон, 14.
вересня. — Лев Троцький, со-
вітський міністер війни, про-
мовляючи на зборах москов-
ського Совіту, які скликав
Лев Каменев, голова совітської
ратункової комісії, для обго-
вореня справи голоду і загра-
ничної помічі, заявив, що со-
вітська контрола ратункової
акції повинна включати також
і робітників Американської Ра-
тункової Адміністрації.

Троцький казав, що в часі
діяльності організації Гувера
на Угорщині урядник тої ор-
ганізації Грегори брав явну і
чинну участь в приготуваня і
виконаню заговору проти то-
дішних угорських совітських
властий. Ввиду того Троцький
побюваєт ся, що й тепер в ор-
ганізації Гувера в Росії може
находити ся один або більше
людей типу Грегори.

Троцький заявив також, що
Париж є центром всякої не-
безпеки для Совітів. Він пере-
конаний, що Франція намовля-
є Румунію до атак на Росію та
планує інтервенцію в Росії
не при помічі своїх власних
війск, але при помічі військ
менших держав.

Французи хотіли би розвязати ратункову комісію.

ПARIЖ, 14. вересня. —
Француська секція в антан-
тській міжнародній комісії для
несеня помічі голодуючим в
Росії є сильно обурена на се,
що в Москві налягнувано Ну-
ленса, голову тої секції, які
ворога Совітів і спільника лю-
дей, що ведуть протисовіт-
ську пропаганду. Французи га-
дають зажадати завтра в Най-
вишній Раді Антанти розвяз-
ати ратункову комісію, але се
мають їм не вдасть ся і є доб-
рі вигляди, що прийде до спів-
діяння між тою комісією і ра-
тунковою організацією Гер-
берта Гувера.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Збиране збіжжого податку на
Україні.

ХАРКІВ, 18. серпня. — Кам-
панія для зібраня збіжжого
податку розпочала ся найпер-
ше в Полтавщині. Перша партія
збіжжого податку, поступила
дня 31. липня до снпного
пункту в Абазоні, в полтав-
ських повіті.

Пого слідом пішов повіт
пирятинський, де збиране збі-
жжого податку почало ся дня
1. серпня. В перших днях сер-
пня вже багато волостей до-
ставило збіжжого до снпних пун-
ктів. За сим влідували інші
повіті Полтавської губернії.

Рівночасно з розпочатем
збираня збіжжого податку в
Полтавській губернії було при-
нято рішене в губернії, щоб
скасувати розкладку (рекві-
зицію) і випустити на волю
всіх тих, що були увязнені за
їх невиконане. Про се рішене
були всі урядові установи по-
відомлені телеграфічно.

Дня 5. серпня розпочала ся
власна кампанія збираня
збіжжого податку по повітах
Харківської губернії.

Під теперішню пору ся робо-
та переводит ся вже у всеу-
країнським розмірі. Загалом
кампанія відбуваєт ся пра-
вильно і з добрим успіхом.

Для примняня сіна уста-
новлено окремі пункти, які є
заосмотрені в прасові машини.

Плачене збіжжого податку відбуваєт ся правильно.

ХАРКІВ, 18. серпня. — В
Полтавській губернії доставля-
ють селяни титулом збіжжого
податку поперх 30.000 пудів
збіжжого денно. Околиця Харкова
доставляє денно около 13.000
пудів збіжжого. Прихильні звіти
надходять зі всіх губерній У-
країни.

З творчости Костя Котка.

Український сатирик Костя
Котко працює над сатирично-
ю історією України. Незаба-
вом буде закінчена і видруко-
вана частина сеї історії під
назвою "Істукрев" — Історія
Українських Революцій".
Всевидач видав дві збірки
гуморесок Костя Котка — "Пе-
тлюрія" і "Чудопряммайстри",
обидві агітаційного змісту.

Українська радянська делегація в Празі.

До Праги прибула торговель-
на місія У.С.Р.Р. в складі деся-
ти членів. На чолі місії стоїть
уповноважений комісаріату
зовнішньої торговлі Новаків-
ський. Одним з головних по-
мічників Новаківського є Ку-
дря, член управи кооператив-
ного союзу "Вукоспілка". Офі-
ційна ціль делегації навяза-
не торговельних зносин з Че-
хословацкіною.

Чехословацька делегація на Україні.

По донесеням з Праги, до
Харкова прибула чехословацька
економічна інформаційна
місія. Така сама делегація ви-
їде на дніях до Москви. На чо-
лі делегації стоїть І. Гірса
(брат чеського заступника мі-
ністра закордонних справ), ко-
трому підлягатиме також у-
країнська чехословацька деле-

гація. Одночасно з економіч-
ною інформаційною чехосло-
вацькою делегацією в Москву
виїжджають три урядники міні-
стерства війни для скріплення
репатрійної чехословацької
місії, що працює під проводом
Знаємского в Москві.

У ФРАНЦІ РОСТЕ СТРАЙКО- ВИЙ РУХ.

Страйк текстильних робітників
викликає страйки в інших
індустріях Франції.

ПARIЖ, 14. вересня. — Си-
лу страйкуючих робітників в
окоузі Тіркоан, Ліль і Рубе об-
числювано сьогодні на 90.000
люда і страйк обіймає тек-
стильну індустрію, металеві заво-
ди, пекарні і деякі транспор-
тові гаузи.

Працодавці відкинули про-
позицію міністерства праці в
справі поладання спору шля-
хом компромісу дотично за-
робітної платні на протяг сіл-
дуючих шістьох місяців і пра-
вительство знаходить ся в
клопоті, що дальше робити.

Військову залогу в Ліль
скріплено для охорони харче-
вих засобів. Вислано кілька
розрядів кавалерії для охоро-
ни залізничних ліній перед са-
ботажем.

Урядники французької Ге-
неральной Федерациі Праці за-
являють рішучо, що страйк не
буде поширений на цілу Фран-
цію, бо Федерация гадає побо-
рвати редуцію наємної плат-
ні в одній часті краю, щоб не
спинувати в цілости про-
дуктивної праці.

Більшість американських зе- лізничників голосувало за страйком.

ШКАГО, 14. вересня. — Пе-
реведене голосоване чотирох
братів залізничників, юні
сичменів і юні робітників у
залізничних заводах над пита-
ннем прийняти або відкинути фе-
деральною робітничо-зелезнич-
ною комісією, виявляє, що
більшість тих робітників є за
страйком, тобто проти реду-
кції.

Робітники, які працюють
при направі залізничних ваго-
нів, заявили ся майже одно-
душно за страйком.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Зід комуністів Німеччини.
На зіді німецьких комуні-
стів в Єні прийнято проти 7 го-
лосів отсю резолюцію: "Зід
стоїть на ґрунті постанов Ш.
Интернационалу. Зід знає по-
правку тез в критичі мартових
подій та використає досвід сеї
акції в надходячих боротьбах.
Партія змогла би скоріше дій-
ти до цілі, колиб не було не-
здісцілюваних комуністич-
них груп. А досвід мартових
подій домагають ся: 1) До-
кладної аналізи конкретної си-
туації, та подрібного і всесто-
ронного підготованя до всіх
борьб, а надівсе здісцілюва-
ваня партії і контакт з масами
та ведене боротьби за цілі, які
розуміє кожний робітник.
2) Докладне вишколене та пе-
реятє організації одним бо-
евим духом і залізною дисциплі-
на в бою. 3) Опоковане всіх
опортуністичних, склонюючих
ся до пасивізму тенденцій, які
і менше самої революційної
нетерпеливості і радикальних
фраз.

Міжнародний конгрес металів- ців проти війни та мілі- таризму.

З Люцерні доносять, що між-
народний конгрес металівців у-
хвалив резолюцію в справі від-

мови виробу амуніції та ін-
струментів морду. Американ-
ські робітники поставили вно-
сок в справі акції проти воєн
на будуче.

Конференція комуністів в Празі.

Дня 27. серпня відбула ся в
Празі конференція комуністів
чеських, словацьких, німець-
ких, мадарських, українських
і польських, яка має довести
до утвореня одноцільної кому-
ністичної партії.

Дата приїзду Красіна до Кана- ди неозначена.

ЛОНДОН, 21. вересня. —
Російський комісар загранич-
ної торговлі Красін, який є під
теперішню пору в Берліні, ска-
зав кореспондентові лондон-
ської "Дейли Експрес", що він
вертає до Лондону, де буде
продовжати переговори з бри-
тійським правительством в
справі нових торговельних
пріготовань, після чого він
іже поїде до Канади.

ОТТАВА, 22. вересня. — Ту-
тешні урядники департаменту
горовлі не одержали ще відо-
мостей, коли прибуде до
Канади Леонід Красін, росій-
ський комісар заграничної тор-
говлі. В недавнім інтервю в
Берліні Красін заявив, що він
невдовзі приїде до сего краю
з метою отворити торговель-
ні зв'язки з машинерією, вином,
лютоном і футрами. Канадій-
ська пшениця, сказав він, мо-
же також знайти ринок в Ро-
сії.

Торговля між Сов. Росією і Польщею.

РИГА, 13. вересня. — Совіт-
ське правительство закупило
у фабрикантів в Лодзі велику
скількисть текстильних продук-
тів.
Торговля зі Совітською Ро-
сією викликає замітне ожив-
лене в польських індустріях,
особливо в текстильних заво-
дах в Лодзі.

Польський довг в Англії.

Канцлер Великої Британії
подав в письмі до полковника
Вілліе виказ довгів європей-

ських держав в Англії. Між
іншими Польща винна Англії
70.690.000 фунтів штерлінгів,
що значить 2 ф. шт., або
17.000 марок на одного меш-
канця Польщі.

Пакуноква почта з Америки до совітських республік.

ВАШІНГТОН, 15. вересня. —
Департамент почти оповістив
сьогодні, що привернено пере-
сылку пакунків до Росії. Та-
ким робом довершено цілкові-
того приверненя почтової
комунікації між Злученими
Державами і Росією. На пере-
сылку річий першої класи (ли-
сти) дозволено в цівтіні с. р.
Тепер можна надавати на поч-
ті в Злучених Державах для
пересилки до всіх місцевостей
в Росії пошєбул, крім регі-
строваних листів і пакунків.

Оплата за пересилку паку-
нків до Росії вносить 12 центів
від фунта ваги, з додатком о-
плата, що залежить від від-
даленя місця призначеня і ва-
ги приготовань, після чого він
іже поїде до Канади.

(Се значить, що можна вже
послати пакунки і на Радян-
ську Україну, бо коли у Ва-
шінгтоні говорять урядово
про Росію, то розуміють під
тим словом всю територію
старої царської імперії, за ви-
мком Польщі і Фінляндії.)

Відновлене телеграфічної ко- мунікації між Росією і Францією.

Відновлено телеграфічну ко-
мунікацію між Радянською Ро-
сією і Францією. Вже висла-
но з Парижа депеші до Москви.
І одержано вісті з Москви. За
слово платити ся по 95 санти-
мів.

СПРАВЛЕНЕ ОШИБКИ.

В минувшім числі "Україн-
ських Робітничих Вістий", в
новинці на першій сторінці п.
н. "Мітінг і концерт в Вінніпе-
гу в користь голодуючих в Ро-
сії", було подано, що на кон-
церті в Українським Робітни-
чим Домі було зібрано для го-
лодуючих в Совітській Росії
\$285.00, а мало бути подано
\$208.50.

МІТІНГІ, КОНЦЕРТИ І ПРЕДСТАВЛЕНЯ

ПОЗІР! РОБІТНИКИ ВІННІПЕГУ!

Заходом Укр. Відділу Одної Великої Юнії
В НЕДІЛЮ, 25. ВЕРЕСНЯ, С. Р. 0-2 ГОД. ПОПОЛУДНИ
відбудеть ся —
В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ

МАСОВИЙ МІТІНГ

на котрім буде промовляти
т. ДЖ. НАЙТ
котрий тільки що повернув з СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

Робітники! Приходіть як найчислейніше послухати ці-
кавих вістий про те, що дієт ся в першій робітничій
республіці. Приходіть на час!

Заходом Укр. Відділу Женського Комітету Помочі Го-
лодуючим в Совітській Росії
— відбудеть ся —
В СУБОТУ, 24. ВЕРЕСНЯ, 0 ГОД. 8. ВЕЧЕРОМ
в Укр. Робітничім Домі в Іст Килдонан
(ріг улиц Ват і Джемсон)

ПОЛОТНЯНА ЗАБАВА І ТАНЦІ.

ВСТУП НА ЗАБАВУ 50 ЦЕНТІВ.

Чистий дохід призначений на поміч голодуючим в Со-
вітській Росії. Приходіть численно.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

UKRAINSKYI ROBITNYCHYI VISTI

журнал для робочого люду — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей" Передплата на рік \$4.00

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертає ся, хіба що доповідач вказав на помилку, що бажав звороту своєї рукописи на випадок її непоміщення та залучити поштову марку на її пересилку.

ХТО І НА ЩО ВИДАВ "БОНДИ"?

Петрушевичівські "бонди" в Канаді видав Цегельським на власну руку, без відома Петрушевича.

До якого ступеня панує безлад в петрушевичівських кругах, де кожний виступає в імені "уряду" Петрушевича і робить на власну руку, що сам захоче, прикриваючи ся при тим такою "народною справою", як "визволені" Східної Галичини, — свідчить наступна заява офіційного органу Петрушевича, "Українського Пропору", з дня 3. вересня с. р. (цитат беремо з статті "Позичка Національної Оборони в Америці"):

"Натомість справи першої "Народної Позички" в Канаді в сумі одного мільона канадських доларів ще не предложено Урядові Галицької Республіки до затвердження."

З цієї заяви офіційного органу Петрушевича ясно видно, що петрушевичівські "бонди" в Канаді зістали видані не Петрушевичем і Ко. у Відні, які називають себе "урядом Галицької Республіки" (вже не "Західно-Української" і не "Народної", лише "Галицької"), але ласими на гриші панками в Канаді, під проводом Цегельського. Бо коли би Петрушевич уповажив був когось оглодосити в Канаді т. зв. "Народну Позичку", або ся "позичка" була оголошена бодал за його відомом, то її не потрібно би було предкладати "урядові Галицької Республіки" до затвердження. Шо сам "уряд" видає, або уповажне когось видавати, того він не потребує затверджувати. Затверджувати можна лише те, що хтось инший зробить і предложити до затвердження.

Так то виходять на верх всі ті махінації з "бондами".

Доларові патріоти в Канаді з Цегельським на чолі придумали нову штуку на виманюване доларів від легковірних українських робітників і фермерів — і охрестили її великою, шумною назвою: "Позичка Свободи" ("Укр. Пропор" називає її "Народною Позичкою"). За тою т. зв. "позичкою", а радше сказати за "бондами", вони ведуть агітацію, представляючи придуманий ними самими план на видурюване грошей, як видачу "правительством" Петрушевича "позичку" на "визволені" Східної Галичини. На такі штуки спосібні лише українські доларові патріоти в Канаді, що за гроші величають нині одного, а завтра на него плюють і славословлять иншого.

Ось як представляють ся справа з "петрушевичівськими бондами" в Канаді.

Ось який хаос, яке безлад панує в петрушевичівських кругах, що претендують на одинокое правне представництво населення Галичини.

СТАРІЙ КРАЙ ПРО "БОНДИ" ПЕТРУШЕВИЧА.

Про "бонди" Петрушевича, видані в Зауочних Державах, заговорив вже і старий край. Українським робітникам і фермерам в Канаді цікаво почути голос старого краю в сій справі, так як доларові патріоти труляють, що "бонди" мають "визволити" Східну Галичину з польської-шляхецького ярма. Тому послушаймо, що каже старий край!

Львівський "Вперед" з 27. серпня с. р., в обширній новині п. н. "Акція Петрушевича в Америці", подає, що в американській газеті появил ся відозва Петрушевича п. н. "До світлих управ українських організацій та всего українського громадянства в Америці" і переповідає вкортці зміст відозви, дальше подає, що в тих самих американських газетах є поміщений залик Петрушевича до американських Українців в справі "позички національної оборони" і переповідає характер "позички", а на кінець наводить "становище українського робітництва в Америці", де каже, що "преса українського робітництва в Америці поставила ся крайню ворожо до сеї акції" і в кількох словах подає зміст статі з "Укр. Шод. Вістий" п. н. "Не дайте себе обманути".

В числі з 28. серпня с. р. "Вперед" містить передову статю п. н. "За золотим руном", в котрій переповідає обширний характер і ціль "позички" Петрушевича в Америці, говорить слідуюче:

"Та поза фінансовим характером, лежить ще справа чисто принципіальної закраски. Насуває ся питання, чи цій українській загал в Америці займе в справі позички солідарне становище і згідно та однодушно підіпре сю акцію?"

Перші голоси української преси в Америці кажуть вже сьогодні дуже а дуже сумнівати ся.

Акція Петрушевича в Америці не подібає одностороннього одобрення. Виступило проти неї українське робітництво в Америці, яке ніколи не погоджувало ся з орієнтацією, голошеною західно-українським урядом чи то у формі первісної області, чи пізнішої неутралізації. Українське соціалістичне робітництво в Америці ніколи не було противне українській державності, навпаки, завжди її обстоювало. Одначе відвигнаючи кляч соціалістичних форм сеї державності, воно нераз остро заявляло ся як проти орієнтації Петрушевича, так і проти всіх інших чи то під стягом Петрушевича чи яких небудь інших претендентів до українського престолоу.

Не диво отже, що українська робітничая преса в Америці так ворожо віднесла ся до сеї позички".

Навішні по сім цитат із скрентоскої "Народної Воли" проти "позички" Петрушевича, "Вперед" робить від себе таке закінчене:

"Такими словами привітала "Народна Воля" залик галицького уряду до американських Українців. Чи можна в такому разі числити на успіх позички в Америці? Бувла вона ще одним фіском більше, бо більшість української еміграції в Америці се робітництво і з його голосом треба числити ся".

З наведених тут сів "Вперед" видно, що він не вірить в успіх "позички" Петрушевича в Америці і пророкує її фіскою, бо українське робітництво в Америці, яке творить більшість укра-

їнської еміграції і з якого голосом треба числити ся — виступило проти Петрушевичової "позички", те робітництво, яке і в минувшій ніколи не годило ся з орієнтацією Петрушевича та остро виступало проти неї, як і проти всіх інших орієнтацій, як приміром Петлюри і йому подібних.

"MORITURI TE SALUTANT!"

Догниваючі в таборах петлюрівські та петрушевичівські старшини і урядовці, здоровлять своїх катів.

В минувшім числі "Українських Робітничих Вістей" ми подали за львівським "Впередом", як в чехословацьким таборі Позефові петрушевичівські офіцери, фельдфебелі та старшини поповичі заковують в кайдани українських полонених жовнів, між ними навіть інвалідів і передають їх чехословацьким жандармам.

А в "Українських Робітничих Вістях" з 17. вересня ми подали знов таки за "Впередом", як в таборах для петлюрівських полонених в Польщі петлюрівські старшини і урядовці кричать "слава" Французам, які приздають до тих таборів для організованя французьких легіонів з петлюрівських недобитків.

Коли в грудні 1919 року, по заключено польсько-петлюрівського договору, який запропано Галичину польській шляхті, Петлюра найшов собі притулок під покровом Піласудського, він в листі з Варшави до французького буржуазного журналіста Пелісе писав слідуюче: "Нам лишаєт ся тепер тільки сказати антанті: "Morituri te salutant". (Умираючі тебе здоровлять.)

Нині ті слова справджують ся. Маленькі, нужденні, підлі сучасні петлюрівські глядіятори-раби, здихаючи в польських таборах, здоровлять своїх катів. Ті самі петлюрівські старшини і урядовці, що самі голодні і холодні, що шалюючись по Тарнові та Ченстохові по жидівських крамничках, жebraють з протягнуеною рукою кусок хліба, що кричать з польських таборів "ратуйте хто в бога вірує", — ті самі кричать "слава Французам", коли вони приздають до таборів рекрутувати для своїх легіонів петлюрівське арміатне мясо.

З другої сторони, петрушевичівські офіцери в чехословацьких таборах для українських полонених кують в кайдани своїх жовнів і віддають їх чехословацькому жандармові. За що? Та за те, що той жовнір посмів читати робітничу часопись та брошуру.

Раненого, недобитого українського жовніра, якого вони гонили через чотири роки то до Денікіна, то до Піласудського, то до румунських бояр; якого вони гноїли тифом та червикою по широким степях України; якого в ровах у Винниці їли воші тоді, як самі вони, ті офіцери, танцювали з панночками в кавярнях, — нині, опинившись в однім з сим жовніром таборі, вони кують його в кайдани і при допоміж чехословацького жандарма, кидають в чехословацьку тюрьму.

Так поступають Петрушевичівські офіцери з українськими полоненими в таборах в Чехословащині.

Спитаєт, яку власть мають петрушевичівські офіцери в чехословацьких таборах? О, се дуже просто. Хіба Чехи забули про вірних служальців бувшої австрійської монархії? Такої вірності, якої вірність галицьких українських послів до бувшого імперського парламенту, ніхто не може забути. Про ту вірність і лояльність галицьких політикерів до австрійської монархії Грушевський пише:

"Стара галицька політична мудрість полягала в рецепті: переконати австрійські правительствені а властиво двірські, династичні круги в тім, що їм нема інтересу жертвувати Україні Полькам, бо Українці можуть бути далеко левнішою "державною партією" (staatsverhaltende Partei), як елемент далєко лояльніший для Австрії і династії, при тим дуже "розважний", не склонний на ніякі перероботні ідеї, одним словом по своїмю не менше а навіть се більше консервативний ніж польський. Консервативний і клерикальний, але мовлячи — політично непевний польський шляхті треба протиставити консервативний, клерикальний, але вповні лояльний український селянський елемент, і такуж інтелігенцію, безмежно вірних "Тирольців Сходу".

Чехословацька буржуазія дуже добре пам'ятає ту вірність "Тирольців Сходу" до австрійської монархії. Вона також дуже добре знає, що ті "Тирольці Сходу" є нині, як каже Грушевський, "незрівнянним глядіяторами проти большевизму". То чому-ж би не довірити їм догляд за "благонадобністю" українських полонених в таборах?

І чехословацька буржуазія довірила і не помилилася. Про вірність петрушевичівських фельдфебелів та старшин поповичів до чехословацької держави, говорять самі факти. Сі фельдфебелі та старшини поповичі арештують і заковують в кайдани не тільки українських жовнів, але навіть старшин, в котрих надіено робітничу літературу.

Не лишались по заді зі своєю вірністю від петрушевичівських старшин і петлюрівські старшини і урядовці, на вірності котрих дуже добре переконалась польська шляхта. Своєю собачою вірністю до польської-шляхти петлюрівські урядовці доказали підчас спільного наступу на Київ в 1920 році. Своєю собачою вірністю до польської-шляхти петлюрівські чорношляхтички доказали в Галичині, де вони палили галицькі села, насилували дванадцятьлітні українські дівчата.

Крім того чорносотена віденська газета "Воля" з 4. серпня виразно запевняла цій світ, що "найбільш ретельні і слухняні урядовці в державних установах бувшої російської (царської) імперії були тех Українці".

Редактор "Воли" Піснячевський і автор статі "На темі дня", з котрої ми цитуємо вище наведені слова, К. Білокринченко, самі були "ретельними і слухняними урядовцями в державних установах" царської Росії — то їм і книги в руки.

Отже чому мала-б не довіряти польська шляхта петлюрівським урядовцям догляд над таборами полонених петлюрівців? Чому не довіряти тим, які самі запропорили тих петлюрівських недобитків до польських таборів? Польська шляхта їм довіряє і також не милить ся.

Один полонений петлюрівський старшина пише в листі з табору у Вадовичах до "Впереду", що бувші петлюрівські козаки рвуть ся їхати з табору на Радянську Україну, але:

"Наше начальство (а не "чуже". — Ред.) уживає всіх заходів, щоб спинити виїзд, лякає козаків, але се не помагає".

Та-замість того: "Приздають до нас часто якісь Французи. Старшини і урядовці кричать тоді: "Слава Франції!" а тут уже і дивити ся на се не можна, так остогидло нам се все. Французи організують якийсь легіон і е у нас такі дурні, що записують ся до нього".

"Поляки мають тут своє бюро, яке записує наших добровольців і відсилає на Шлеск".

А кінчить сей старшина свій лист такими словами: "Не можна нічого говорити про Петлюру, ані критикувати уряд. Йі боту, за часів царя ми більше почувались в праві висказати свою думку, як тепер".

Ось така то та собача ретельність і слухняність петрушевичівських та петлюрівських бандитів на службі чеської буржуазії і польської шляхти. Кого не добила вони на Україні та в Галичині, того добивають по таборах на славу чеської буржуазії, польській шляхті і французькій реакції.

Разом з тим і самі старшини та урядовці гниють в тих таборах, але остачи вірними своїй ретельності та слухняності, вони повторюють за своїм головним отаманом Петлюрою: "Morituri te salutant".

Так, догниваючі в таборах петлюрівські урядовці здоровлять своїх катів. А самі в той час є катями власних жовнів. Волинськ.

ЯК ХТО ТОРГУЄ СВОТМИ ПЕРЕКОНАННЯМИ.

Не так давно тому назад редактор "Укр. Голосу" вчепив ся був ні з цього ні з того автора "Фікції нації і національної незалежності", тов. Євгена Гуцайла. В своїм пашквілюю ред. "У. Г." не навів ані одного реченя зі згаданого твору, що би доказати неправдивість писаня т. Гуцайла, однак се не вадило йому "зіхати" т. Гуцайла за сей його твір.

Одніж за найбільший гріх ред. "У. Г." поставив т. Гуцайло те, що він підчас світової війни мав ніби служити "Союзови Визволення України", за що "через цій час війни щедро брав німецькі марки та австрійські корони".

Ми не станемо утверджувати або заперечувати того, що т. Гуцайло мав щедро брати від "Союза Визволення України" німецькі марки та австрійські корони, бо про сю справу нічого не знаємо, а самий т. Гуцайло находит ся тепер на Радянській Україні і "Укр. Голосу" не читає, отже їй не може за се відповідати. Дивно нам тільки, в який спосіб редактор "Укр. Голосу" рахував ті німецькі марки та австрійські корони, що їм мав щедро брати через цій час війни тов. Гуцайло.

Важним однак в сій писаній ред. "Укр. Гол." є те, що він признає, що всі ті, що служили "Союзом Визволення України", через цій час війни щедро брали німецькі марки та австрійські корони.

Чому? Бо теперішній редактор офіційного органу Петрушевича, "Укр. Пропору", був співробітником "Вістника Союзу Визволення України", отже "через цій час війни щедро брав німецькі марки та австрійські корони".

Прое се свідчить оповістка в "Укр. Пропорі" з 6. серпня с. р. Редактор "Укр. Голосу" хотів доказати т. Гуцайлові непростий злочин тим, що він мав ніби за гроші служити "Союзом Визволення України", а тут сам орган "правительств" Петрушевича "Укр. Пропор" заявляє, що його редакція обняв бувший співробітник "Вістника Союзу Визволення України", отже чоловік, що за гроші служить нині одному богові, а завтра другому.

Петрушевич і його віденська кліка, котрих "Укр. Голос" уважає одиноким правительством Галичини і їх так вихваляє, наминають на такий відвільний пост, як редаговане свого органу — чоловіка, що "через цій час війни щедро брав німецькі марки та австрійські корони".

Се же один доказ більше "чисто української", "чисто національної" політики Петрушевича, під якою вповні підписуєт ся "Укр. Голос".

Дійсно, хто будь не потрапить служити тільки богам і нарешті опинити ся там, де тепер опинив ся ред. "У. Г." Треба вміти крутити често і совістю як холявою, щоб витирати собою тільки кутів і нарешті з соціаліста стати монархістом.

І сей чоловічина сміє ще закидати комусь зміну переконань... Оса.

ПОЛЬСЬКА НОТА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Дня 25. серпня переслав польський міністер закордонних справ на руки комісара Радянського ноту такого змісту: "Польський уряд змагаючи до усуненя всяких проявів незвільних з духом і постановами миру, приневольений звернути увагу українського уряду на невиконанне українськими урядовими чинниками постанови риського трактату. Польський уряд має обильний матеріал, який ясно доказує, що український уряд не тільки толерує, але сам бере участь в акції, що стремить до підкопаня легального польського уряду і до поваленя суспільного ладу в Польщі, які мають на

около 1. червня с. р. Маркус, начальник харківського Закордату видав п. Балаховському, голові областного комітету в Рівному около 20 каратів брилянтів в ціан акції в Польщі. До сего самого комітету вислано з Харкова до підвідділу в Києві в тиждень пізніше 175 каратів брилянтів. Крім сего польський уряд має дані, що український уряд асигнував значні суми в порозуміню з російським урядом на акцію в Польщі.

Польський уряд довідав ся, що цілю діяльності Закордату є викликание комуністичного перевороту в Польщі дорогою льокальних оружних повстань — місцевого населеня, яким то повстанем провинни Закордату старують ся надати характер українського і білоруського національного руху. Далі ствердив, що діяльність Закордату поширюєт ся теж на Румуню і балтійські держави. Польський уряд має дані, що п. Маркус передбачав в інструкціях, виданих своїм підвладним організацію боєвих відділів при допоміж національних українських елементів, які мали діяти під назвою "Союзом Визволення України" а нині став комуністом і пішов на службу Радянській Україні, то за се належить ся йому тільки признане, бо він пішов вперед, а не назад.

А ось теперішній редактор "Укр. Голосу", який закидає т. Гуцайлові зміну його переконань, — кілька разів він змінив вже свої переконання? І зміняє він сі переконання не на поступовіші, а на реакційніші, їде не вперед, але назад.

Адже-ж теперішній редактор "Укр. Голосу" був колись соціалістом, та шей не рядював, а редактором соціалістичного "Робочого Народу" і секретарем У. С. Д. П. в Канаді.

А після того він наняв ся за редактора "Новин" і служив консервативній партії та католикам з Будкою на чолі.

Чи се одне не є достаточним доказом, що теперішній ред. "У. Г." міняє свої переконання як рукавички, відповідно до того, хто більше заплатить.

Та на сім ще не кінець. Від "Новин" теперішній ред. "У. Г." пішов до "Народної Воли", звідтам за секретара до петлюрівської місії в Вашингтоні, а як місії прийшов капут, він поїхав нащупувати грунт аж до самого Тарнова, а коли ї там не повезло, вернув до Канади і обняв редакторство в "Укр. Голосі".

На сім найновішим становищу він почав не лише славословити Петрушевича, якого перед тим "Укр. Голос" поборював, але й почав захвалювати український монархізм, небувале ще дотепер являв на американській землі!

Бачите, який поступ? З соціаліста, теперішній редактор "Укр. Голосу" став — монархістом!

З редактора робітничої газети — він виїшов на найвірнішого капіталістичного пса, що бреше на все, що робітниче, що опльовує те, що колись було у него святим.

Дійсно, хто будь не потрапить служити тільки богам і нарешті опинити ся там, де тепер опинив ся ред. "У. Г." Треба вміти крутити често і совістю як холявою, щоб витирати собою тільки кутів і нарешті з соціаліста стати монархістом.

І сей чоловічина сміє ще закидати комусь зміну переконань... Оса.

Зброєне Франції до нової війни.

Про оружні приготования французької реакції пише ось що париська "L'Humanite": В фабриці пороху д'Одесей наняно до праці навіть 65 літніх старців, щоб лустити в рух дальшу фабрикацію трійливих газів. При цій небезпечній праці уживаєт ся голловою також мароканців. В Трельоні (північна Франція) фабрикуєт ся гармати для Польщі різного калібру. Кипить також праця по фабриках літаків, так що навіть в не-ділю нема відпочинку. В арсеналі в Тарб зложено 1.000 нових скорострільів і 200.000 гранатів. В звязку в тими приготованиями робітники фабрики амуніції в Троя на своїх зборах рішили ужити всіх заходів для здержаня фабрикації і висилки 200.000 гранатів, замовлених для Польщі.

МІНХЕН, Баварія, 12. вересня. — Сьогодні зрезигнували всі члені баварського кабінету.

НА ДАЛЕКИМ СХОДІ.

Розмова кореспондента газети "Новий Путь" з уповноваженим Далекко-Східної Республіки в Східній Росії, І. Г. Кушнарєвим.

В розмові з кореспондентом рижської газети "Новий Путь" І. Г. Кушнарєв дав цілий ряд дуже інтересних даних, характеризуючих положення Д.-С. Р. і її взаємовідносини з сусідніми країнами.

Територія і населення Д.-С. Р.

Далекко-Східна Республіка обіймає територію буйшої російської імперії на схід від ріки Селенги до озера Байкалу і Тихого океану і включає 6 областей — Прибайкальську, Забайкальську, Амурську, Приамурську, Приморську і Північний Сахалін. Населення виносить, після останніх даних, около 2 1/2 мільйонів. Корінне населення в подавляючій більшості російське, є певне число бурятів, також Китайців, Корейців і Японців. Камчатка, на підставі договору між Д.-С. Р. і Східною Росією, припадає Росії. Камчаткою управляє уповноважений Сов. Росії — комісар для камчатських справ.

Внутрішні політичні положення.

Конституція наша прийнята і потверджена установчими зборами, вибраними на найширших демократичних основах для всіх верств населення республіки. Деякі обмеження існують лише в відношенні до тих поодиноких груп населення і організацій, діяльність котрих підкопує роботу правительств і його органів, так наприклад, до монархістичної партії і приналежних до неї партій і груп. Наш політичний лад оснований на широкій свободі слова, зборів, преси, професійних союзів і партій. Вищим законодавчим тілом республіки є народне зібрання, що вибирається на основі загального, рівного, прямого, тайного і пропорціонального виборчого права з реченням на два роки. Із складу народного зібрання вибирається як правительством так і всієї республіки. Обласні і місцеві органи вибираються по подібним способам. Крім того, є обласні, повітові і сільські уповноважені, котрі періодично скликають наради для вирішення місцевих питань.

Однією політичною партією, котра має за собою велику групу населення і до голосу котрої прислухаються, є особливу працюючу масу, є комуністична партія. Населення Далеккого Сходу в довгій процесі революції і контрреволюції з досвідом переконалось, яка є істинною на Далекім Сході партія дійсно обороняє інтереси працюючих і всего далекко-східного населення.

Рядом з комуністичною партією існують — конституційно-демократична партія, народно-соціалістична, соціалістично-революційна, меншевічкі і ліві есери. Підчас виборів до установчих зборів всі ті партії отримали дуже ограничене число голосів, всі разом — не більше кількох тисяч. В самих установчих зборах найчисленнішою була селянська безпартійна фракція, сідуючою була комуністична фракція, що налічувала около 80 послів, каледіи мали 7 представників, есери — 10, меншевічкі — 5. Вибрані установчими зборами теперішнє правительсто складається з 7 осіб: Краснощекова (комуніст), Матвеева (комуніст), Кларка (комуніст), Бородіна, Бондаренка, Салкіна і Шаова. (Сей послідній був перед кількома роками в Канаді. — Ред. "У.Р.В.") Під теперішній час на основі конституції, прийнятої установчими зборами, відбуваються вибори в народне зібрання. Загальний настрій населення такий, що вибирають комуністи і безпартійні селяни.

Розповсюджені влітку газети повідомляють про контрреволюційні повстанні виступи являються ся вимислом. Підчас звітів перед населенням членів установчих зборів, незвичено від їх партійності, у всіх містах і селах республіки населення повністю одобрило діяльність

установчих зборів і правительств. Всі вимиси про повстання і недобре відношене населення до правительств вираховані виключно на те, щоб підорвати престиж правительств Д.-С.Р. перед заграничними державами.

Міжнародне положення Д.-С.Р.

Совітська Росія заключила з нами ряд договорів політичного і економічного характеру, котрі гарантують встановлені тривалих взаємовідносин між спорідненими і територіально зв'язаними державами. Ми заключили такий самий договір з Китаєм і близький той час, коли між великим китайським народом і його правительством, з одної сторони, і Д.-С. Р. — з другої, встановлять ся не тільки добросусідські, але і братерські відносини, на основі взаємного співробітництва в ділі розвитку торгівлі, промислу і культури обох східних країн.

Наадогдуване економічних взаємовідносин з Монголією затягається в наслідок політичних подій, котрі відбували ся і відбуваються в самій Монголії. В тих подіях ясно виявляється ся стремління Японії до поширення своєї сфери впливу на Монголію і до заволоння тими багатими ресурсами, котрі має ця північна країна. Угнєрщина являється для японських мілітаристів средством для переведення своїх цілей. Після Угнєрщини на Д.-С.Р. був розуміється, згідний з планами японських військових стратегів і вирахований, правду дуже невдачно, на захопленні перше Верхнеудінська, а відтак і Чіти. Чим закінчилась ся авантюра, вам відомо з преси. З армії барона осталися лише незначні відділи, котрі загнані в глибину Монголії. Можливо, розуміється, що Угнєрщина являється півною своєю армії, якщо його високі покровителі дадуть йому на се средства. Але, без сумніву, можливий новий виступ Угнєрщини, який самий крах, як і минулий. (Послідні вісті доносять, що Угнєрщина зловлено і розстріляно. — Ред. "У.Р.В.")

Монгольське населення, політично дуже відстає, до авантюри Угнєрщини віднеслось дуже негативно, місцями прямо ворожо. Після того, як наша народно-революційна армія розбила Угнєрщину, населення Монголії повстало, повалило своїх правителів і утворило тимчасове революційне народне правительсто з місцем осідку в Урзі, котре користується ся симпатією широким монгольським мас. Укріплене сей новою властью означає початок кінця японського впливу і інтриг і разом з тим встановлене нормальних взаємовідносин Д.-С.Р. з Монголією.

Відносно наших взаємовідносин з Америкою, вам вже відомо, що з ціллю ознайомлення ся з дійсним політичним і економічним положенням нашої республіки, зі Злучених Держав Північної Америки була вислана д-р нас комісія. Ся комісія перебула на Далекім Сході кілька тижнів і подрібно познайомилася ся з дійсним положенням. Звідвіли многи міста республіки, вона переконалась в брехливості всіх інсинуацій про ворожий настрій населення до теперішнього правительств Д.-С.Р. Матеріали, зібрані сего комісією, дадуть американському народови дійсну картину внутрішнього положення Д.-С.Р. і подожать початок укріпленню економічної і політичної зв'язи між Злученими Державами і Д.-С.Р. Я уважаю, що послане подібних комісій іншими державами з значеннями висше цілями було б дуже відповідним як в інтересах тих держав, так і в наших. Одиноким правительством, котре гальмує наадогдуване державного будівництва на Далекім Сході, являється ся японське. Під видом охорони інтересів житючого на Далекім Сході японського насе-

лення, токійське правительсто старається ся втягнути Далекій Схід в сферу свого впливу. Всі спроби, як попередній місцевий приморської демократичної влади, так і центрального правительств Д.-С.Р., навязати добросусідські відносини з Японією, закінчилися невдачею. Після того, як народна революційна армія і повставший народ в Прибайкалі і Амурській області зліквідували останки колчаківської влади в особі Семенова, Розанова і інших отаманів, серед населення Японії і в часті японської преси було піднесене питання про евакуацію японських військ з Сибіру. Мілітаристичні японські круги зробили все можливе для того, щоб ся евакуацію задержати. Останки семеновців і капелівців при допомозі Японії були перевезені в Приморську область, з перебуванням їх штабів в Харбіні і Владивостоті. З той хвилі, при допомозі Японії, Семенов і його генерали почали знова зліпляють свої розпорознені часті і підготували ся до нового перевороту.

Перша спроба повалення місцевої влади Приморської області була зроблена Семеновим при кінці марта 1921 року. Ся спроба закінчилась невдачею — виступ семеновців і капелівців був зліквідований в протягу одної доби. Ініціатори перевороту зістали арештовані, але через вмішане ся Японії — були освобождені. Через кілька місяців ся спроба була повторена. І если-б Японія не вмішала ся, то, розуміється, і та спроба була-б також зліквідована. Владивостоті захопили лише після того, як наша міліція була розоружена японськими військами. Під теперішній час меркуловці захопили часті території Приморської області від Владивостота до Пограничної на 140 верст довжини по залізній дорозі, і 10—15 верст ширини по боках залізничної лінії, а також на північ до ріки Усури.

Відношене населення до виступу меркуловців безсумнівно негативне. Інакше і бути не може. Населення Приморської області випробувало на собі в минулий підчас істнования колчаківської влади всі приями як той влади, так і японської інтервенції. Арешти і розстріли, випалюване до основ рідку сіл, наслуване і інші звірства дуже ще памятілі, і розуміється, ся населення буде бороти ся до послідної каплі крові, щоб відстояти свої права, завойовані завзяттю бою. Я думаю, що, вся та авантюра не доаговина, бо сама японська буржуазія, а тим більше широкі японські маси працюючих Японії, зовсім не співчувають подібним авантюрам, котрі переводять ся головним робом японськими мілітаристами. Широка маса японського населення заінтересована в утворенні мирних відносин на російське Далекім Сході, котрі будуть сприяти укріпленню економічної зв'язи Японії з Далекім Сходом, для взаємної вигоди.

Внутрішні економічні положення.

Говорячи про внутрішнє економічне положення нашої республіки, приходиться ся перш всего констатувати, що нам дісталась тяжка спадщина як наслідок імперіалістичної і гоморожанської війни. Період довгої боротьби в однаковій степені відбив ся, як на нашим сільським господарстві, котре являється ся основою нашого народного господарства взагалі, так і на слабо розвинути промислу і транспорті. Амурська дороза на віддалі поверх 2.000 верст, що була ареною жорстокої боротьби між населенням і Японцями, в один час стала безжизною. Після довгих зусиль нашого правительств, під теперішній час рух потягів наадогдується ся. Если б в розпорядженні правительств були необхідні матеріальні ресурси, то в недалекий будуччині можна було б навязати нормальні зносини між Тихим океаном і Чітою. Усурийська і Забайкальська залізні дорозі зістали вповні направлені, до виступу меркуловців був на-

лагоджений рух через Китайську Східну залізну дорозу до Владивостота. Під теперішній хвилі регулярна комунікація істнує між Чітою і Харбіном, на підставі заключеного договору між міністерством транспорції Далекко-Східної Республіки і управою Китайської Східної залізної дорозі.

Всі заходи нашого правительств спрямовані головним робом на відновлене в першу чергу сільського господарства і транспорту і разом з тим на вишукане средств на відбудоване промислу, на утворення нових його галузей. Попираючи ініціативу приватного капіталу в області торгівлі і промислу, правительсто в той сам час робить все, що в його силах, щоб укріпити кооперацію і утворити свої державні підприємства. Є певні дані надати ся, що з переходом на золоту валюту економічне положення нашої республіки зміцніє, если зовнішні обставини сему не перешкодять. До того-ж наші природні ресурси настільки великі, багаті і різноманітні, що дають основні робити оптимістичні висновки. Ми маємо козальські лісні масиви з різноманітними цінними породами дерев. Нідра Далеккого Сходу містять в собі величезні запаси мінеральних богатств, як золота, руди різного рода, вугля і т. п.; при істнованні державної, кооперативної і приватної ініціативи, а також шляхом притягнення заграничного капіталу, всі ті богатства можуть бути зреалізовані в товарній цінності, для збуту як на внутрішнім, так і на зовнішнім ринках.

ОФІЦЕРНА ГУЛАС.

(Лист з Чехословаччини до "Нашої Прави".)

Останніми часами почали ся в Петрушевичових таборах на Чехословаччині нові переслідування. Арештують людей, переводять ревізії, палять і конфіскують українські комуністичні газети. Се прокидається ся страх серед укр. білого старшинства, страх перед масовим розвалом таборів, страх перед розбудженням та освітленим стрілецьством, котре вже не хоче дальше служити панським інтересам. Особливо збільшив ся сей страх від часу приїзду укр. радянської місії до Праги. Ся місія є живим документом української соціалістичної революції, доказом її сили та невідлєптим запереченням усіх "патріотичних", "безпартійних" лайок та брехонь на радянські республіки. І стрілецьство се бачить і розуміє, що воно не повинно і не сміє дальше бути покритим зрядець в руках української буржуазії, що вся правда по боці комунізму. Стрілецьство має на примусовому вигнанню змогу освідомити ся і пізнати, хто такі комуністи і чого вони хочуть. Але не тільки те: стрілецьство бачить на кожному кроці, яка та "демократичність", яка та "безпартійність" у З.У.Н.Р.; воно бачить, защо переслідують людей, чого боїть ся чорні душі: правди. А комунізм — се власне наука правди для робочих людей, наука про те, як їм розбити кайдани і здобути волю. Галицьке біле старшинство боїть ся тої правди, бо знає, що освідомлені комуністично стрілецькі — се Червона Армія, се іскра бунту, знищення в коріню всеї суспільної кривди, повалення всеї диточих казок про "свою", "рівну для всіх", "народну республіку". Воно боїть ся, що стрілецьство не схоче дальше страждати за інтереси укр. буржуазії, що розвалиться ся та розпорознить ся Петрушевичова "армія" і зникне один із останніх засобів для повалення соц. революції у Сх. Галичині, що пропадуть гажі і "панованія". З другого боку — ся чорносотенна згряя радіє, що може повернути знов до свого ремесла і відновити переслідуване пролетарського руху.

Надухита і Терор в Жабю.

Поліція в Жабю ніяк не може забути, як то підчас т. зв. "повстання на Гуцульщині" в 1920 р. кішени були набиті людською кривавицею, коли то худоби, безрого, полотно і масла, не треба було купувати. Бо хто не покловив ся всевідним командантам, того одним почерком пера зачиловано до большевників, запроторовано в тюрму, набивши вперед до сходу, до крові, а майно жертви конфісковано. Це і тепер ці люди ніяк не можуть погодити ся з тим фактом, що всіякі ревізії та строга заборонені. "Бог високо, цар далеко", каже пословиця, Гуцуль темний, загалуканий, а нудж інтерес владсть ся! Ось зразок:

Дня 3. сєрпня зайшов жандарм з Жабя Сухецькі і се одні панок до вдови Марійки Гелетюк під Синицями і зажадав 2 кіля масла, розуміється, "продати". Гуцуль вже добре знають, що значає у поліції термін "продати". Гелетючка не сподівалась ся "панічків", тож масла не пристарала. Се дуже обурило Сухецького. Почав кричати на бідну вдову: "Нема масла, так давай бики!" Поплисував отже всю худобину, безрого і заргзовів ревізії. Баба в плач: "Панюньку, помилуйте бідну вдовицю. У мене дев'ятеро діток сиріт!" Та се ще гірше розлютило Сухецького і він почав лаяти бідну Гуцулку останніми вудичними словами. Тут не втерпів син Лукін і обізав ся: "Прошу нас не звати "ска... синами", бо ми ними не є". Тоді Сухецькі зняв криса і приложив багнет до грудий та закричав: "Ти мудрагелю, тебе треба навчити! Ти ска... сину! А твій батько, якби був порядний, то не згинув би у криміналі в Коломиї". Пізніше відійшов Сухецькі до сусідних хат, поступаючи так само.

Арештованя в Тернополі.

Державна поліція в Тернополі арештувала 5 осіб підозрілих в шпійнажу на користь сусідних держав.

КАЗКА, ЩО СКИДАЄТЬ СЯ НА ПРАВДУ.

Редактори одної вініпетської-української чорносотенної газети будо шось дуже невесело на душі. Чи то може погода на него так подала, чи то бонди так його заколотали, дось того, що почував себе наче-б муку зіє.

Взяв перо, написав "вимиходом" наголовок і задумав ся, підперши руками голову.

— Ну і чому ти, моя голово, така дурна? — сказав він нарешті. — Чому ти вже не вибереш собі якоїсь одної орієнтації раз на завсідни, а шодня мінєш свої погляди?

— Сухай редакторе! — обізвала ся голова. — Ти-ж сам казав мені, що я є інтелігентка та шей до того Українка. І сам ти недавно перед ішим світом заявив, "що українська інтелігенція не є відповідно викохана", то чогож тут на мене маркувати?

— Ну, відповідно, чи не відповідно витована українська інтелігенція — се вже інша справа, але ти от скажи мені, чому ти підодала мене йти з паклом до польського амбасадора в Вашингтоні, князя Любомирського?

— У-у-у, так, так... З паклом... обізвалась мовчавша до сего часу "громаянка", себо та часть тіла редактора, звідки ростуть редакторські ноги, або вийде буть петардирських "дипломатів".

— А чого там еще тобі бракує, "громаянко"? — сказала до неї голова. — От сиди, коли сидишь ся тобі спокійно. Ти еще ніні не бита? У мене з редактором але розмова про політику, на котрій ти не розумієш ся.

— Що я не розумію ся на політиці — то правда, але чому якраз за твоєю головою, політику буть не тебе, а мене? — сказала сердито "громаянка".

— Чому, чому? — перадражнила її голова. — Прочитай історію, то й будеш знати, чому буть тебе, а не мене. Редактор заівавав ся тою суперечкою своїх "спіробітників" і рішув в той спір не вмішувати ся. Крім того, у него блиснула надія, що може в тим спір найде собі тему для свого "вимиходом" і він почав слухати це з більшою увагою. А "громаянка" тимчасом не хотіла дати голів за виграну і ставала її дальше питаня:

— Що я на твоїй, голово, політиці не дуже розумію ся, то се правда. Але, як от недавно сказав тобі мій і твій владствитель, се була твоя ідея йти з паклом до польського амбасадора у Вашингтоні?

— Моє! — відповіла голова. — А копія хто дїстав? Я!

— Ти! — кивнула голова. — Ось бач. Ідея була твоя, а копія дїстав ся мені. Се вже, бач, не по демократичному і се вже не є жадне рівноваріє. Коли вже тобі так захопїло ся йти до ть ясновельможної ексцеленції, то йди, але пощо кланятися ся?

— Сухай "громаянко", — сказала з жалем голова. — Мені вже аж стидно се від тебе чути. І коли вже ти розумію набереш ся? Витирала "їні" вже редакторські криса в редакційних орієнтацій, сїдала вже і на сєретенських крисі в "назвичайній місії" в самім Вашингтоні і в "пресовій бісі" приятелів України, возна тебе наш господар і до Тарнова — і проте ти до сей пори не розумієш ся еше на "українській політиці"!

— Добра то мені "політика" — все кланятися ся і кланятися ся, — апердалась такни на своему "громаянко". — Тобі, голово, з похулу коло не зморщити ся і нашою господареви хребет не скорчить ся, а мені через вашу укліну політику таки добре дають ся копіяки в знаки твій сміху з того людям немаю.

— Ах, яка ти мені велика пані! — сказала іронічно голова. — Думає, що як посиділа вже на секретарських крисі в "назвичайній" в Вашингтоні, то вже й і копіяки не вільно дати. У нас он за часів "державного будівництва" не таких як ти биля, і то мовчати.

— Ну, то може тамті були варта того, щоб їх бити, але за що мене? Тай кого-ж там вже так дуже биля, скажи будь лaska? І чи всія биля в те саме місце?

— Кого, кого? — перадрожила з сарказмом голова. — Я тобі казала: прочитай історію "нашого державного будівництва", то й будеш знати.

КАЗКА, ЩО СКИДАЄТЬ СЯ НА ПРАВДУ.

Редактори одної вініпетської-української чорносотенної газети будо шось дуже невесело на душі. Чи то може погода на него так подала, чи то бонди так його заколотали, дось того, що почував себе наче-б муку зіє.

Взяв перо, написав "вимиходом" наголовок і задумав ся, підперши руками голову.

— Ну і чому ти, моя голово, така дурна? — сказав він нарешті. — Чому ти вже не вибереш собі якоїсь одної орієнтації раз на завсідни, а шодня мінєш свої погляди?

— Сухай редакторе! — обізвала ся голова. — Ти-ж сам казав мені, що я є інтелігентка та шей до того Українка. І сам ти недавно перед ішим світом заявив, "що українська інтелігенція не є відповідно викохана", то чогож тут на мене маркувати?

— Ну, відповідно, чи не відповідно витована українська інтелігенція — се вже інша справа, але ти от скажи мені, чому ти підодала мене йти з паклом до польського амбасадора в Вашингтоні, князя Любомирського?

— У-у-у, так, так... З паклом... обізвалась мовчавша до сего часу "громаянка", себо та часть тіла редактора, звідки ростуть редакторські ноги, або вийде буть петардирських "дипломатів".

— А чого там еще тобі бракує, "громаянко"? — сказала до неї голова. — От сиди, коли сидишь ся тобі спокійно. Ти еще ніні не бита? У мене з редактором але розмова про політику, на котрій ти не розумієш ся.

— Що я не розумію ся на політиці — то правда, але чому якраз за твоєю головою, політику буть не тебе, а мене? — сказала сердито "громаянка".

— Чому, чому? — перадражнила її голова. — Прочитай історію, то й будеш знати, чому буть тебе, а не мене. Редактор заівавав ся тою суперечкою своїх "спіробітників" і рішув в той спір не вмішувати ся. Крім того, у него блиснула надія, що може в тим спір найде собі тему для свого "вимиходом" і він почав слухати це з більшою увагою. А "громаянка" тимчасом не хотіла дати голів за виграну і ставала її дальше питаня:

— Що я на твоїй, голово, політиці не дуже розумію ся, то се правда. Але, як от недавно сказав тобі мій і твій владствитель, се була твоя ідея йти з паклом до польського амбасадора у Вашингтоні?

— Моє! — відповіла голова. — А копія хто дїстав? Я!

— Ти! — кивнула голова. — Ось бач. Ідея була твоя, а копія дїстав ся мені. Се вже, бач, не по демократичному і се вже не є жадне рівноваріє. Коли вже тобі так захопїло ся йти до ть ясновельможної ексцеленції, то йди, але пощо кланятися ся?

— Сухай "громаянко", — сказала з жалем голова. — Мені вже аж стидно се від тебе чути. І коли вже ти розумію набереш ся? Витирала "їні" вже редакторські криса в редакційних орієнтацій, сїдала вже і на сєретенських крисі в "назвичайній місії" в самім Вашингтоні і в "пресовій бісі" приятелів України, возна тебе наш господар і до Тарнова — і проте ти до сей пори не розумієш ся еше на "українській політиці"!

— Добра то мені "політика" — все кланятися ся і кланятися ся, — апердалась такни на своему "громаянко". — Тобі, голово, з похулу коло не зморщити ся і нашою господареви хребет не скорчить ся, а мені через вашу укліну політику таки добре дають ся копіяки в знаки твій сміху з того людям немаю.

— Ах, яка ти мені велика пані! — сказала іронічно голова. — Думає, що як посиділа вже на секретарських крисі в "назвичайній" в Вашингтоні, то вже й і копіяки не вільно дати. У нас он за часів "державного будівництва" не таких як ти биля, і то мовчати.

— Ну, то може тамті були варта того, щоб їх бити, але за що мене? Тай кого-ж там вже так дуже биля, скажи будь лaska? І чи всія биля в те саме місце?

— Кого, кого? — перадрожила з сарказмом голова. — Я тобі казала: прочитай історію "нашого державного будівництва", то й будеш знати.

КАЗКА, ЩО СКИДАЄТЬ СЯ НА ПРАВДУ.

Редактори одної вініпетської-української чорносотенної газети будо шось дуже невесело на душі. Чи то може погода на него так подала, чи то бонди так його заколотали, дось того, що почував себе наче-б муку зіє.

Взяв перо, написав "вимиходом" наголовок і задумав ся, підперши руками голову.

— Ну і чому ти, моя голово, така дурна? — сказав він нарешті. — Чому ти вже не вибереш собі якоїсь одної орієнтації раз на завсідни, а шодня мінєш свої погляди?

— Сухай редакторе! — обізвала ся голова. — Ти-ж сам казав мені, що я є інтелігентка та шей до того Українка. І сам ти недавно перед ішим світом заявив, "що українська інтелігенція не є відповідно викохана", то чогож тут на мене маркувати?

— Ну, відповідно, чи не відповідно витована українська інтелігенція — се вже інша справа, але ти от скажи мені, чому ти підодала мене йти з паклом до польського амбасадора в Вашингтоні, князя Любомирського?

— У-у-у, так, так... З паклом... обізвалась мовчавша до сего часу "громаянка", себо та часть тіла редактора, звідки ростуть редакторські ноги, або вийде буть петардирських "дипломатів".

— А чого там еще тобі бракує, "громаянко"? — сказала до неї голова. — От сиди, коли сидишь ся тобі спокійно. Ти еще ніні не бита? У мене з редактором але розмова про політику, на котрій ти не розумієш ся.

— Що я не розумію ся на політиці — то правда, але чому якраз за твоєю головою, політику буть не тебе, а мене? — сказала сердито "громаянка".

— Чому, чому? — перадражнила її голова. — Прочитай історію, то й будеш знати, чому буть тебе, а не мене. Редактор заівавав ся тою суперечкою своїх "спіробітників" і рішув в той спір не вмішувати ся. Крім того, у него блиснула надія, що може в тим спір найде собі тему для свого "вимиходом" і він почав слухати це з більшою увагою. А "громаянка" тимчасом не хотіла дати голів за виграну і ставала її дальше питаня:

— Що я на твоїй, голово, політиці не дуже розумію ся, то се правда. Але, як от недавно сказав тобі мій і твій владствитель, се була твоя ідея йти з паклом до польського амбасадора у Вашингтоні?

— Моє! — відповіла голова. — А копія хто дїстав? Я!

— Ти! — кивнула голова. — Ось бач. Ідея була твоя, а копія дїстав ся мені. Се вже, бач, не по демократичному і се вже не є жадне рівноваріє. Коли вже тобі так захопїло ся йти до ть ясновельможної ексцеленції, то йди, але пощо кланятися ся?

— Сухай "громаянко", — сказала з жалем голова. — Мені вже аж стидно се від тебе чути. І коли вже ти розумію набереш ся? Витирала "їні" вже редакторські криса в редакційних орієнтацій, сїдала вже і на сєретенських крисі в "назвичайній місії" в самім Вашингтоні і в "пресовій бісі" приятелів України, возна тебе наш господар і до Тарнова — і проте ти до сей пори не розумієш ся еше на "українській політиці"!

— Добра то мені "політика" — все кланятися ся і кланятися ся, — апердалась такни на своему "громаянко". — Тобі, голово, з похулу коло не зморщити ся і нашою господареви хребет не скорчить ся, а мені через вашу укліну політику таки добре дають ся копіяки в знаки твій сміху з того людям немаю.

— Ах, яка ти мені велика пані! — сказала іронічно голова. — Думає, що як посиділа вже на секретарських крисі в "назвичайній" в Вашингтоні, то вже й і копіяки не вільно дати. У нас он за часів "державного будівництва" не таких як ти биля, і то мовчати.

— Ну, то може тамті були варта того, щоб їх бити, але за що мене? Тай кого-ж там вже так дуже биля, скажи будь лaska? І чи всія биля в те саме місце?

— Кого, кого? — перадрожила з с

НАДІСЛАНЕ

РОБІТНИЧЕ ВІСЬ В ТИМІС.

Тиміс, Ont.

Заколом відіду Укр. Роб. Дому в Тиміс відбуло ся вчора в справі будови Укр. Роб. Дому в сій місцевості. На віче прибуло поважне число робітників. Обговорили справу такої будови і компетенція такого Робітничого Дому в Тиміс, присутні вибрали комітет, який має загляти за справою.

Вістка провідателя повлила до слова т. Комара, який в дорозі до Торонто вступив до сєї місцевості. Тов. Комар говорив про голодування в Східній Росії і про компетенцію несеся ім поміч. Присутні з увагою вслушали бесідника і рішуче складили в сій справі віче на слідуючу неділю, повідомивши про се робітників з довідками місцевості.

Далше бесідник говорив про потребу робітничої наукової літератури. Говорив про видане "Капіталу" Кара Маркса в українській мові, який та справа тепер є вкрай на часі. Товариші на сході Канади зложили вже на сю під спорядку грошей, і т. Комар зважав, щоб і товариші в Тиміс прилучились до сего видання. Товариші в Тиміс рішуче прийли з помічю товаришам сходу в сій справі, щоб як найскорше видати друкуваний ся вже перший том.

Згадав бесідник і про петрушевські "фонди" і зважав робітників гонити від себе сих фондороздавачів, бо Петрушевське "правительство" не представляє працюючих мас Галичини, а є вірним служалцем західно-європейської реакції.

Товариші робітники в Тиміс і околиці Справа будови Укр. Роб. Дому в Тиміс є вашою справою. Ви самі бачите як тяжко розвивається робітничий організацій, коли вона не має свого приміщення, коли вона не має де зійти ся шовечера та поговорити про свої певні потреби. Тому то многи робітники з менше свідомих трять свої вечери задромо, а несподовано проводять свій вільний від роботи час по публіках та за картами. Наш Відділ повинен мати гарний драматичний кружок, оркестру, хор, ми повинні складитись кожного вечера на дебати, дискусії і т. д. Все се могло-б бути виконане если не в повні, то хоч частинно, если-б ми мали власну хату. Се і заставило свідоміших робітників в Тиміс подумати над справою будови Укр. Роб. Дому.

Робітники, котрі звали ся за сю справу, сподіють ся, що всі українські робітники в Тиміс привалять сєй добрий почин передових товаришів і зроблять, що справу будови своєю справою, та допоможуть збудувати Укр. Роб. Дім в Тиміс в як найкоротший час.

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти".

ЧИ НЕ ПОРА-Б ВЖЕ НАД СИМ ПОДУМАТИ.

Беневар, Ата.

Чоловік, щоб жити, мусть їсти. Робітничі часописи, щоб жити, мусть мати поміч сьміх робітників: редакторів і пресовий фонд. А що робітникам крім хліба потрібний еще і духовий корм, то се вже важко їсти на левь. Такий духовий корм дає робітникам тільки дійсно робітничі часописи і робітничі літератури. А щоб така часопис та література могла існувати, то її треба також дати матеріального корму. Та всі робітники се розуміють? Ні! Я вже не хочу говорити про тих, що не є в організації, що сидять по публіках, але в говорю, що навіть і не всі ті, що є в організації, розуміють се. Ось, наприклад, хочби і на Беневар. Є тут робітничі товариства, є робітники, що звуть себе свідомими, але в дійсності не виконують так як належить ся своїх обовязків супроти своєї спільноти. Я не хочу їх обвинувачити у ворожнечі до робітничих часописів чи літератури, але в недовірливості. Тутешні робітники будуть бесідниками, виведуть сьхеба з майні підчас страйку, але хрін сего єще багато інших обовязків, які вони заводились се читати робітничої літератури і часописів. А тому, що мало читають, то будуть одязково паскати як робітничому бесіднику, так і ворожому робітничій справі, але добре уміючому заговорити ім зуби.

Не простимим є відбирати з почти робітничу часопис до товариства тоді, коли вже збереть ся на почті аж кілька чисел. Також треба сказати дещо, що до самого читання. Не раз прихдило ся мені замінити, що зважав часопис в руки, робітник насамперед оглядає послідку сторону. Читач так часопис, робітник ніколи не набере ся свідомости.

Треба також більше подумати і про матеріальну поміч своєї часописі. Не можна заводувати сєй справу хоч би в який спосіб, як от вже слушалось: подискусують в справі поміч часописі, навіть ухвалють пось писати на пресовий фонд, а сї гроші тим часом не виснажують ся нічим тизнями. Се вже не є справа поміч. З такою помічю робітничі часописи далеко не заїде, а разом з тим і робітничі свідомість. Нехай мені товариші беневарські не беруть сего за ле, бо я се говорю в їх власний інтересі. Тут нема нам жадного інтересу зважити себе свідомими робітниками, а в дійсності нічого не робити. Не славо роблять робітничі свідомі, а його робота. А тому, пишучи се, я маю на думці зрушити беневарських робітників з того свідомого положення, в яким вони тепер находять ся.

До роботи товариші! До читання! Вибирайте з почти робітничу часопис два рази тижнево, а не раз чи два місячно. Помагайте, если ви свідомі робітники, своєї часописі ділами, а не дебатами, бо так як ви без

ТАК ЯК МОЖЕТЕ ІСНУВАТИ, ТАК БЕЗ ПОМОЧІ НЕ МОЖЕ ІСНУВАТИ І ВАША ЧАСОПИС.

Т. Б. Швець.

ДО ТОВАРИШІВ І ТОВАРИШОК ЧЛЕНІВ Т-ВА ПРОСВІТИ В ФОРТ ВІЛІЯМ.

Футіс, Ата.

Товариші і товаришки! Перебуваючи колись у Форт Вільям, а через довший час був членом т-ва Просвіти та працював в тім товаристві оскільки вам скля та добротність. Працював я тому, щоб більше себе освідомити і щоб допомогти робітничому рухові. І коли я та більше свідомих товаришів були в сім товаристві, то все таки час від часу помічавши ми свої робітничі газети "Укр. Роб. Вісти" і т. д. А тепер я не ба-жувати, щоб ктосьбудь із знаних мені товаришів зважав ся боля збиркою пресового фонду на нашу робітничу часопис або на сплатення догу Укр. Роб. Дому в Вінніпегу. Бачна лише одна раз в "Укр. Роб. Вісти", що т. Древіт зібрав кілька доларів на пресовий фонд. Се спонукає мене звернутись до вас, товариші, отсеко до-рогого та витягнути вам про наш спільний обовязок свідомих робітників. Я знаю з оповідань товаришів, котрі нездоволю прибули сюди з Форт Вільяма, що там знова почали в товаристві свою керинну роботу такі на-ки, як Ч. і П. Товариші! Доки ви будете слухатись отих ріжких підпанів? Чому ви вже раз на завісді не прочитаете своїх раїдів з отих ріжких стуж-півняч? Розуміють, що доки так дранте буде у вашім товаристві, доки ви не зможете повести як сла добору для добра загального робітничого руху, доки не буде ніякого порядку у вашім товаристві. Чи ви пригадуєте собі, як сї петлюарські агенти виступили з товариства Просвіти в 1918 і 1919 рр., бо в той час там був великий гурток свідомих товаришів і вони не могли вести своєї керинної роботи? Тоді вони встали до закнутних кричал, що в товаристві Просвіти самі божевільні. Вони старали ся не допустити, щоб Дім Просвіти, став Укр. Роб. Домом, щоб він був філією Укр. Роб. Дому в Вінніпегу.

Зрозумійте, товариші, що доки ви будете толерувати сих панків, доки ви будете стояти на роздорозі, бо вони тягнуть вас до стипуїнізації, бо вони хотять, щоб той будинок, який робітники побудували за своїм заробітнім центам, запустити на сансунівно-попільську шомку в Саскатуї. Чи ви, товариші, хочете помагати "випродукванню" на своєю чорноносінніч? Чи вам не жалко, щоб такі запропадні робітничі класи користали з такого гарного будинку? Щоб наш власний Робітничий Дім захпачи: чортони в зуби! Если так має статись, то мені, товариші і товаришки, дуже жалко. Жаль, що кілька одиниць круять там ваш голзови. Тому я, як один, що досить напруковав ся у вашім товаристві, зваляю отсім свій протест класово-

СВІДОМОГО РОБІТНИКА І КЛЮЧУ ДО ВАС ТОВАРИШІ: ВИКЛИКЕТИ ГИВІЗ СІ СВОГО ТОВАРИСТВА І ЗЛУЧИТИ СІЙ ДІМ І СВОЄ ТОВАРИСТВО З ОДИНОКО ДІВНОЮ РОБІТНИЧОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ В КАНАДІ, З ТОВАРИШЕМ УКР. РОБ. ДІМ В ВІННІПЕГУ.

Прочі зі свистульськими нагачами робітничих раїдів. Нехай наша організація прочитает ся з сїх петлюарських агентів.

Ваш за крашу долго, В. П. Нікофорчик.

Кемпур, Ата.

В "Укр. Гол." з 30. серпня поміщено була допис з Кемпур про представлення, яке відіграло тут католицьке т-во "Бони" з Калгари. За неусвідомленого представлєня на Кемпур, автор дописі нахвалєть ся на кемпурських робітників, що гуртують ся в т-ві Самообрози. Така вже галуза природою отих ріжких патріотів, та їх пришепеловатих відданиць, що вносовато за сїм невідіи шукають між свідомими робітниками. Разом з тим дописував "Укр. Гол." збрехав ся, коли писав, що "Бони" приїхав сюди грати на жадане тутешних Українців. Если так, то чому Польк шукав ім гати? Робітників мали повне право устроювати на той вечір свою забаву і ся забава була не вільним вступом як се каже дописувач. Не вим також тутешні робітники, що шановним католицам з Калгари, нічого не лишилось з того представлення на церкву. Нехай би були не впадні так за "мушайном". Шкавним є еще те, що нахривали на свідомих товаришів робітників, автор дописі шховав ся під псевдоним "Майнер". Боїть ся, як видно, денного світла.

ТЕПЕР ЕЩЕ СЛОВО ДО КЕМПУРСЬКИХ ТОВАРИШІВ: ТОВАРИШІ МАЙНЕРІ! КРИЯ В МАЙНАХ ТЕПЕР ВЖЕ ТРОХИ ЗМУЖАЛО, БО ПІД ЗИМУ МАЙНИ ПОЧИНАЮТЬ РОБИТИ. НАСТАЮТЬ ДОМІ ВЕЧЕРІ І НАМ ТРЕБА ПОДУМАТИ НАД ТИМ, ЩОБІ ІХ НЕ ТРАТИТИ ЗАДРОМО. МИ МАЄМО СВОЮ БІБЛІОТЕКУ, МАЄМО СВОЇ ЧАСОПИСІ ЯК "Укр. Роб. Вісти", "Укр. Шод. Вісти" і "Молод", щоб читати і слідувати, що в сїм дієт ся та освідлується класово. Так само пора вже, щоб ми стали відділом У. Р. Д. в Вінніпегу та подумали про поміч своєї інституції і своєї часописі "Укр. Роб. Вісти". Не отгаймо ся товариші, а берім ся до роботи сейчас-же. Не лишаймося позад від товаришів робітників з інших місцевостей.

НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В СОВ. РОСІІ.

Белю, Ата.

Робітники в Белю, розуміючи прикре положення голодуючих в Сов. Росії, зважали ся збиркою жертв на сю ціль. Збірка вносить \$32.00, які внаслідок впрст на руки Комітету Помочі Голодуючим.

Збіркою займались: Г. Бобешко, М. Костюк, П. Мануа і П. Рошко.

Колспур, Ата.

Дорогі Товариші! Посилаю Вам моні-ордер на суму \$27.75, котрі зложили товариші в Майн-Гед як жертви для потерпілих від посухи в Східній Росії. Гроші зложили сїдуючі товариші: Іван Гакман \$10.00, М. Швед \$10.00, І. Сертх \$5.25, В. Смілянчик \$1.00, Дж. О. Бетті \$0 п. Л. Дюко 50 ц., Ф. Мілен 50 ц. М. Швед.

ДО ВІДОМА КОЛЕКТОРАМ І ЖЕРТВОДАВЦІМ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В СОВІТСЬКІЙ РОСІІ.

За послідні дні наспіло до редакції "Укр. Роб. Вісти" кілька листів з іменами жертводавців на поміч голодуючим в Східній Росії, для по-квітвання їх на сторінках "Укр. Роб. Вісти".

Отсеко дорогого зваляємо, що ніяких імен жертводавців на сю ціль ми містни не будемо, бо се забра-ло-б половину газети. Імен жертво-давців на сю ціль не містни ніяка робітнича газета. Кожний жертвода-вєць, що вислає гроші на руки Ко-мітету Помочі Голодуючим дістане від Комітету на сї гроші спеціальну по-спілку. Колектори чи товариства мо-жуть зголошувати ся до Комітету за рестовним жижочками, але містити всі імена жертводавців на сторінках робітничих газет, в тім числі і "Укр. Роб. Вісти" не будєть ся.

ДО РЕДАКТОРІВ "УКР. ГОЛОСУ".

Дромгелер, Ата.

Панове редактори від "Укр. Голо-су"! Отсім зваляю вам отверто, що не вислаїть мені своєї шмати, бо я за нею платити не буду. Я, як україн-ський робітник, бриджує брати до рук таку чорносотенну шмату, як "Укр. Голос". Я повідомляв вже вас листовно, щоб ви заперстали сла-ти свою шмату на мою адресу, але ви таки дальше шлете. Чому ви на-кідаете П-дука де П-не хотять? Чи ви думаете і зі мною поступити так, як поступили з иншими? От-ж еще раз зваляю не шліть мені своєї шмати, бо я її не читаю, а виснажу в те місце, до якого і шрі пішки хо-дять. Н. П. Давидюк.

Товариші! Коли зміняете своє місце побуту, подавайте завжди свою стару і нову адресу. Сім заощадите багато часу для адміністратора і скорше дістанете часопис на нову адресу.

ОДИН З МНОГИХ.

Бад. Б. К.

Повідаємо вас, що вашу пост-картку я одержав і ширю вам дякую за вашу часопис. Я є дуже здо-волений вашою часописом, бо в ній є що почитати, а не так як в тих по-пільських, що лише брешуть без кі-ля. Я до сєй пори читав "Кам. Укр." і "Кам. Фар.", але не був зних здо-волений. Тепер я зі своїм сусідом читаємо "Укр. Роб. Вісти" і є дуже доволені.

З привітом, В. Стефюк.

Торговельні Ціни.

Пшениця: —	
Ч. 1. нортен	1.42
Ч. 2. нортен	1.39
Ч. 3. нортен	1.34
Ч. 4. нортен	1.26
Овес: —	
Ч. 2. С. Б.	46
Ч. 3. С. Б.	44
Ч. 4. С. Б.	44
Ч. 1. фід	42
Ч. 2. фід	40
Ячмінь: —	
Ч. 3. С. Б.	67
Ч. 4. С. Б.	64
Ч. 1. фід	52
Жито: —	
Ч. 2. С. Б.	1.10
Лен: —	
Ч. 2. Н. С. Б.	2.04
Ч. 2. С. Б.	2.00
Ч. 3. С. Б.	1.75
Відкисні: —	
Ч. 1. за тону	22.00
Ч. 2. за тону	20.00
Звичайні за тону	14.00
Солома	8.00

ЦІНИ ПРОДУКТІВ.

Масло: —	
Крімері-солодке	37
Дейри	25
Яйця: —	
На фармах	28-32
Ярина: —	
Бараболі за бушець	1.00
Нова акалуста	1.50
Нова морква	1.50
Нові буряки	1.50
Нова буряка	1.00
Мука: —	
Мішок 98 ф. пшеничної	4.82
Мішок 98 ф. житної	4.85
Рода Олдс 80 ф.	3.50
Сніг: —	
Ч. 1. за тону	22.00
Ч. 2. за тону	20.00
Звичайні за тону	14.00
Солома	8.00

ЦІНИ ХУДОБИ.

Бичоні: —	
Добірі	5.50-6.00
Добрі	4.50-5.25
Середні	3.75-4.25
Звичайні	3.00-3.50
Являки на заріс: —	
Добірі	4.25-4.75
Добрі	3.00-4.00
Корови на заріс: —	
Добірі	4.00-4.25
Добрі	3.00-3.75
Середні	2.25-2.75
Консерна	1.00-2.00
Бугай: —	
Добрі	2.50-3.00
Звичайні	1.50-2.00
Вови: —	
Добрі	4.00-5.00
Середні	3.00-3.50
Звичайні	2.00-2.50
Говдини: —	
Добірі бички	3.75-4.25
Добрі	3.00-4.00
Телята: —	
Добірі	6.50-7.50
Добрі	4.50-6.00
Звичайні	2.00-4.00
Вівці: —	
Добрі	4.50-5.50
Звичайні	2.00-4.00
Добірі ягнята	6.50-8.50
Звичайні ягнята	4.00-6.00
Свині: —	
Вибрані	14.00-14.50
Легкі	14.00-14.25
Льохи	8.00-9.00

Повідомлене.

Подаеть ся до відома всім членам Товариства ім. І. Ко-ляревського, що місячні збо-ри відбудуть ся в неділю, дня 25. вересня в льокалі ТОВАРИ-ства на Борос і МекГрегор о 8. годині вечером.

П. Графовський, секр.

Масовий Мітинг в Брукленді.

В неділю, дня 25. вересня відбудеть ся в Домі ТОВАРИ-ства ім Т. Шевченка (Пасифік ул.) в Брукленді

МАСОВИЙ МІТИНГ.

на котрім т. Н. Гуцалюк буде промовляти на тему **Націо-нальне питання і комунізм.**

Початок о годині 2.30 по-полудни.

ПОТРІБНО ЧОЛОВІКА з жінкою, котрі зважали б ся господаркою в добре сформованім господарстві, як то: від-повідні будинки, зсеєкції землі до об-роблювання, дві сеєкції землі для ви-пасу скоту; 12 робочих коней і вся потрібна машинерія, 50 штук рогоато-го скоту, троє свиней, і коло сотні штук мішаного дробу. Бажаючі пра-цювати можуть за шейр (за частю) пісяя угоди, або і за платню, яка те-пер існує. Заінтересовані звалять зголошувати ся до:

Thomas Martin
Box 125,
Monitor, Alta. (78)

ПОШУКУЮ країна Йосифа Ільчичи-на, з села Живачів, повіт Томча, Га-личина. Хто би знав його адресу або він сам хай напише до:

Iwan Kurycz
142 East 3rd St.
New York, N. Y. (78)

ПОШУКУЮ свого брата Василя Кола-ка, з села Брідок, повіт Заставна, Бу-ковина. Хто би про него знав або він сам хай напише на понизшу адресу:

D. Kozak
Box 11,
Hillcrest, Alta. (78)

ПОШУКУЮ моєї жінки Тетяни Ба-біон (з дому Болдур), з села Сидла-ви, пов. Чортків, Галичина. Як пере-кажуть знакоми люди, вона мала ви-їхати до Канади. Послать вістку я мав від неї 1915 року. Хто би знав про неї або вона сама хай напише на мою адресу:

Stefan Babion
330 Rochester St.
Ottawa, Ont. (78)

ПОВІДОМЛЕНЕ.

Трисіоні, Ман.

Заколом відіду Укр. Роб. Дому ім. Тараса Шевченка, відбудуть ся: 1. Кожної середі вечером о год. 8-їй дежурі Укр. Робітничої Музи-кальної Банди.

2. Бизнесові збори відіду, два рази в місяці, т. є. кожної пятниці по першій і пятнадцятій.

3. Кожного понеділка вечером від 8-їй год. відбудуть ся лекції рахун-ків, а кожного четверга вечером від 8-їй год. відбудуть ся лекції геогра-фі.

4. Кожної неділі по полудни від 2-гої год. відбудуть ся лекції на ріжні теми, котрі виводують так місцеві як і позаміські товариші.

Решок кожної неділі по сіденю лекції відбудуть ся вільні дискусії. Кожний укр. робітник повинен за-матити собі якісь подвійні рокилад праї.

Ком. Відіду Укр. Роб. Дому.

ПОШУКУЮ своїх перших братів Лео-на і Томка Красній, з села Городи-ці, повіт Городенка. Мають перебу-вати в Вінніпегу або на фармах. Про-шу зголошувати на понизшу адресу:

John Chornenik
Box 452
Timmins, Ont. (78)

ПОШУКУЮ моєї жінки Тетяни Ба-біон (з дому Болдур), з села Сидла-ви, пов. Чортків, Галичина. Як пере-кажуть знакоми люди, вона мала ви-їхати до Канади. Послать вістку я мав від неї 1915 року. Хто би знав про неї або вона сама хай напише на мою адресу:

Stefan Babion
330 Rochester St.
Ottawa, Ont. (78)

СПІШІТЬ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В РОСІІ!

20,000,000 НАШИХ ТОВАРИШІВ РОБІТНИКІВ І СЕЛЯН В ПРИВОЛЖСЬКИХ ГУ-БЕРНІЯХ ЗГИНУТЬ ГОЛОДОВОЮ СМЕРТЮ, ЕСЛИ МИ РАЗОМ З РОБІТНИКА-МИ ЦІЛОГО СВІТА НЕ ПОМОЖЕМО ІМ. СТРАШНА ПОСУХА І САРАНЧА СПРИЧИ-НИЛИ В ТИХ ГУБЕРНІЯХ ІЩЛКОВИТІЯ НЕВРОЖАЯ. ЛЮДИ КОРМЛЯТЬ СЯ РІ-ЖНИМИ ТРАВАМИ ТА ЛИСТЕМ.

На поміч! Товариші! На поміч!

ЗАТЯМТЕ СОБІ, ЩО

Ваші \$1.00 накармить на оден день 20 дітні, по 5 цт. на одну дитину денно.
Ваших \$2.50 накармить на оден день 10 сімейств, по 25 цт. на сімейство денно.
Ваших \$5.00 накармить на оден день 20 сімейств, по 25 цт. на сімейство денно.
Ваших \$5.00 накармить на оден день 100 дітні, по 5 цт. на дитину денно.

ЗАТЯМТЕ СОБІ, ЩО

Ваш 1 бушець зерна накармить 150 дітні денно.
Ваших 5 бушець зерна накармлять 75 сімейств денно.
Ваших 10 бушець зерна накармлять 1,500 дітні денно.

Кожний з нас повинен помагати чим тільки може, доки тої помочі буде потрібно!

СПІШІТЬ З ЖЕРТВАМИ! ОРГАНІЗУЙТЕ КОМІТЕТИ ПОМОЧІ ГОЛОДУ-ЮЧИМ В СОВІТСЬКІЙ РОСІІ! ЗБИРАЙТЕ ФОНД, ЗБІЖЕ, ПОЖИВУ, МЕДИЦИНИ І ДРУГІ РІЧИ І ПОСИЛАЙТЕ ДО ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ НА АДРЕСУ:

Famine Relief Committee for the Drought Stricken in Soviet Russia
P. O. BOX 3501, STA. B., WINNIPEG, MAN.

ЗАМІТКА: Всі товариші які прислають гроші збиран на офіційні ресіти, повинні присилати разом з грішми і відтинки рестовних книжок.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ЧИТАЙТЕ!

Повідомляємо наших теперішних передплатників, будучих передплатників і чита-чів, що передплата на "Укр. Шод. Вісти" з днем 1-го серпня, 1921 р. є знижена.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ І В КАНАДІ:

На рік	\$7.00
На 6 місяців	3.75
На 3 місяці	2.00
До Європи на рік	10.00

"Українські Щоденні Вісти" — се одинока робітнича часопис в Злучених Держа-вах, яка обороняє інтереси українських робітників на еміграції перед нападами у-країнських чорносотенців і шахраїв, котрі находять ся в Америці і Європі.

"Українські Щоденні Вісти" пишуть про робітничий рух і жите робітників по всіх кутках світа.

Кожний укр. робітник і робітниця повинні читати "Українські Шод. Вісти".

Шліть передплату на понизшу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS

502 EAST 11th ST. — — — — — NEW YORK, N. Y.

РОБІТНИКИ! РОБІТНИЦІ!

З кінем сього місяця пічне виходити місячний журнал, присвячений інтересам українських робітників в Злучених Державах і Канаді, під назвою:

"РОБІТНИЦЯ"

Передплата буде вносити в Злучених Державах і Канаді \$1.00 на рік. Се така сума, що на нею кожний робітник і кожда робітниця може спромочити ся. Хто отже хоче ма-ти "Робітницю" від першого числа хай постараеть при-слати \$1.00 ще сього місяця.

Передплату треба слати на сїдуючу адресу:

ROBITNYCIA
30 St. Marks Pl., — — — — — New York, N. Y.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одинокую українську робітничу газету на еміграції в Європі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади вносить \$2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

"NASHA PRAWDA",
Postfach 53, Postamt 65,
WIEN VIII, AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт. поодинокое число.

###